

Трибуна вільного українського слова на нічній американській землі.

Адреса: Федеральний Адаптерський "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Телефон: BERGEN 4-0237 Телеграф: BERGEN 4-0807 Телеф. УГО: BERGEN 4-1016

СЛІДСТВО НАД ДЕПАРТАМЕНТОМ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Вашингтон. — Правнича комісія Палати Репрезентативів вирішила перевести своє власне слідство над департаментом справедливості, що стоїть під керівництвом генерального прокурора Дж. Гаверда МекГрегга, щоб з'ясувати відповідальність за зловживання підатковими урядовцями, над якими переведено слідство за дорученням цього департаменту. Вислід слідства може багато залежати на довірі до цілої адміністрації президента Трумана, що призначає членів свого кабінету, отже й генерального прокурора. Резолюцію одобривли не тільки републиканці, але й демократи, отже це не однопартійне слідство, а загально одобрене. Безпосередню притому до ухвалення резолюції дала відмова двох свідків скласти свідчення в підкомісії способів і засобів: свідки ці були випущені в підатковий зловживання. Це був Генрі В. Грунвальд, що його часто згадували як "таємну людину" і його адвокат, Вільям Повер Малоні з Нью-Йорку. Грунвальд, що його часто згаду-

СТОРОЖ НАЙБІЛЬШОГО ТАЄМНИЦІ

Гордон Дін, голова американської Комісії Атомової Енергії, сторож найбільшого таємниці, від якої може залежати доля світу і людства. В останньому він повідомив у Вашингтоні, що Злучені Держави і Канада обмінялися деякими атомовими інформаціями. З авторитетних джерел заявляють, що Злучені Держави виявили Канаді деякі атомові таємниці, які не відносяться до зброї, одержавши в заміну інформацію "найбільшої таємниці".

СЕНАТ РАТИФІКУЄ ДОПУЩЕННЯ ТУРЕЧЧИНИ І ГРЕЦІЇ ДО ПАКТУ

Вашингтон. — Сенат ратифікував запропоноване поширення Північно-Атлантичного Пакту через прийняття до нього Греції й Туреччини. Водночас пороблено підготовку до відновлення дискусії з Єгиптом над альянтською командою для Середнього Сходу. Внаслідок ратифікації Америка приєдналася до чотирьох інших країн з Атлантичного Пакту, що бажать розширення цієї організації на даль-

НОВИЙ ПРЕМ'ЄР ЄГИПТУ

Алі Магер Паша, який з доручення короля Фарука став новим уряд Єгипту на місце відставного ад'ютанта, "непримиренно" виступав за "вільну країну" уряд прем'єра Мустафи Нагге Паша, який на Заході нові події на можливість мирного подолання англо-єгипетського конфлікту в справі Суєзу.

КОМІТЕТ О.Н. ЗАСУДИВ МОСКВУ ЗА ЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ З КИТАЄМ

Париж. — Політичний Комітет Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй прийняв вчора національно-китайську резолюцію, засуджуючи Советський Союз за зривання підписаного в Москві в 1945 р. советського договору з національним Китаєм та за допомогу комуністам в насильстві змінити режиму. Представники 24 країн голосували в користь цієї резолюції, дев'ять країн голосувало проти неї а 25 удержалося від голосування. Ухвалення резолюції вважається великою перемогою дипломатії національно-китайського уряду Чян Кай-ші. Передбачається, що резолюція здобуде ще потрібну більшість третіх голосів та буде ухвалена в самій Генеральній Асамблеї. Під час дебату над цією резолюцією в Політичному Комітеті прийшло до гострих обвинувачень між Советським Союзом і західними альянтами, при чому Советські обвинувачували, а західні представники заперечували советські твердження, — мовляв, західні великодержави

Потрібна платня робітників Комісії Атомової Енергії

Лон Анджелес. — Деякі робітники на полі проб Комісії Атомової Енергії в Неваді діставали потрібну платню, залишаючи своїх звичайну роботу в приватних підприємствах, що належать урядові замовленням. Це виявилось на слідстві згаданій комісії, а на доказ того предлоджено списки робітників і їх платні. Вони вказують, що "форман" при центрі, який заробляв періодично по \$166 тижнево, своєю звичайну роботу свого підприємства і кошти покривав.

26 ПРЕДСТАВНИКІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО РУХУ ПІДДЕРЖУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ АСПІРАЦІЇ

Лондон. (Власн. кор.). — Двадцять шість представників різних націй в Європейському Руху підписали під заявою українських спостерігачів на конференції Центрально-Східної Комісії цього Руху, яка відбулася в днях 21—24 січня в Лондоні. В заяві українських спостерігачів на цій конференції, пп. Пана-са Федеки і Омелія Волинця, сказано: "Ми, українські спостерігачі на конференції Центральної і Східної Європейської Комісії Європейського Руху в Лондоні, хочемо заявити, що від цього почався Європейський Рух, українські демократичні організації на вигинили кількакратно висловлювали своє бажання взяти активну участь в тому Рухі. На жаль, досі не досягнуто ніякого позитивного рішення. Європейський Рух не бере до уваги ані Східної України, яка була завойована советськими арміями в 1920 р., ані Західної України, з її коло 7 мільйонами населення, яка була анексована Советською Росією впродовж другої світової війни. Однак ми переконані, що Україна, яка воює і тепер бореться за волю проти російського комуністичного панування впродовж 30 років, має таке саме право на незалежність, як і кожна інша європейська нація. Допущення українських представників до діяльності в Європейському Рухі було б для мільйонів українців знаком, що демократичний Захід про них не забув і це зміцнило б їх надію на майбутнє визволення". Під цю заяву, крім українських представників, підписались, підтримуючи її: Д-р Зівко Топалович (Югославія); д-р Георгій Дімітров (Болгарія), генеральний секретар Селянського Інтернаціоналу; Енріке Джиро-нелла, генеральний секретар Європейського Руху Молоді; Саша Вольман, секретар Інтернаціонального Центру Вільних Професіоналів на виг-

Поширення виміни атомових інформацій з Канадою

Вашингтон. — Комісія Атомової Енергії виявила, що між Канадою й Злученими Державами прийшло до порозуміння в справі широкого виміни інформації про атомову силу. На ділі останніми тижнями така виміна вже поширена на більшій розмірі, ніж це

БРИТАНІЯ ПРОПОНУЄ ЄГИПТОВІ ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕГОВОРІВ

Лондон. — Після зміни єгипетського уряду британський секретар закордонних справ запропонував Єгиптові відновлення переговорів для перевірки та зміни англо-єгипетського договору з 1936 року в справі Суєзу, на тлі якого прийшло до теперішньої кризи. Іден заявив в Палаті Громад, що він завжди "виріш" в можливість розв'язати, яка задовольняла б "законодавчий аспект" Єгипту. Рівночасно, не порушувала безпеку вільного світу". Заяву Ідена в парламенті попередила сильна кампанія в британській пресі, що

ПРЕДСТАВНИК ЗУАДН НА ЗБОРАХ ВІДДІЛУ ЮНЕСКО

Нью-Йорк. — Минулого понеділка тут почалися в приміщеннях Гантерс Каледжу треті збори Американського Відділу Виховної і Культурної Ради Об'єднаних Націй (ЮНЕСКО), до участі в яких запрошено представників понад 1,500 американських організацій, між ними й Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Американський Відділ ЮНЕСКО існує від трьох років при державному департаменті, поді-

Новий оптимізм на переговорах в Панмунджоні

Токіо. — Альянтські комуністичні штабові старшини продовжували вчора розглядати пункт за пунктом альянтські пропозиції щодо контролю виконання постанов евакуаційного переміщення в Кореї і з альянтського боку висловлюється деякий оптимізм щодо можливості порозуміння в цій справі, яку передано під розгляд штабним офіцерам після того, як вони опинилися на "мертвій точці" у військовому комітеті. Проте, досі розглядається ще тільки частина всіх пропозицій і на порядку нараз ще не була найбільш спірна справа комуністичного домагання не-

Японія відкидає советські залицання

Токіо. — Японський прем'єр Шігегу Йошіда відкинув вчора можливість встановлення "приязних стосунків" між Японією і Советським Союзом, покладаючись на деякі "неприємні справи", що існують між цими двома країнами. Йошіда сказав свою заяву, відповідаючи на запити в парламенті в справі останніх советських пропозицій, від новорічного привіту Сталіна для японського народу починаючи, а на останніх пропозиціях обміну японських промислових виробів за советські сировинні кінчаючи. За найбільш "неприємну справу" між Советським Союзом і Японією, яку мав на думці прем'єр Йошіда, вважається похід 300,000 японських воїнів в советському полоні ще від часів другої світової війни, з яких советський уряд ще досі не "розрахувався".

Нові арешти в Чехословаччині

Відень. — Місцева преса повідомляє з поінформованих джерел, що в комуністичній Чехословаччині продовжуються хвилі арештів, яка охоплює переважно самих комуністів та активних і першових учасників насильного встановлення комуністичного режиму в країні. Між заарештованими в останніх днях має бути генерал Грушка, відомий раніше як сердечний приятель вишколеного в Москві теперішнього комуністичного президента Чехословаччини, Клемента Готвальда.

ЮГОСЛАВІЯ ЗАПОВІДАЄ ЗМІНУ СВОЇХ ВІЙСЬКОВИХ МІСІЙ НА ЗАХОДІ

Београд. — Тут з поінформованих джерел заповідають, що югославський уряд маршала Тіта поробить в найближчому часі низку важливих змін у своїх військових дипломатичних представництвах в західних столицях, призначаючи на пости своїх військових аташе генералів, що належать до югославської генеральної штабу та що досі займали високі командні становища в самій Югославії. Ці зміни будуть переведені головним в югославських військових місіях в Лондоні і Вашингтоні. Ціль цих змін подейна: призначення на ці пости генерали мали б з одного боку приспівити та евакуа-

ЛУІС ВИМАГАЄ ПРАВА ВІД УРЯДУ ЗАЧИНТИ ШАХТИ

Вашингтон. — Голова юні шахтарів, Джан Л. Луїс, ждав від Конгресу уповноважених федеральний уряд до зачинення несправних і загрозливих для життя шахтарів вугільних шахт, щоб покінчити "найбільш обурюючий рекорд злов'язування, негідний цивілізованого світу" — як це він, скаржиться на періодичні вибухи газів і інші причини масових смертних випадків в американських шахтах. Таку вимогу поставив Луїс, складаючи свідчення перед сенатською комісією праці і вільного до-

НА ЕКРАНИ ПОДІЇ

ки саме чого випрокувано. Крім того, знавці советського господарства не прив'язують більшої ваги до советських процентних ребусів, які частіше не мають нічого спільного з дієсністю та в жодному разі не відповідають фактичному стану. Советські цифри і проценти завжди вказують папероні перевищення планів, але це в намішеному не змінює кріпачку долі перевищення в жервак советського населення. ● Британська преса вдарилася на тривогу у зв'язку з американськими повідомленнями і твердженнями, що Злучені Держави рішили поширити війну на комуністичний Китай, коли б переговори в спра-

НА ЕКРАНИ ПОДІЇ

ві перемир'я в Кореї не мали успіху, або коли б комуністи порушили перемир'я, якщо б воно було встановлено. Лондонський Таймс і Менчестер Гвардіан перестерігають Америку, що морська блокада і бомбардування з повітря не мали б більшого значення для величезного червоного континенту, натомість деякі країни могли б в такому випадку відступити від спільної боротьби в Кореї. З дальших коментарів виходить, що Британія цілком і непохитно визнає принципи політичної стратегії ген. Маршала, яка в синтезі важливістю приділяла Європі, а не Азії першочисно. ● Британський прем'єр Черчилль зрезигнував із свого дру-

НА ЕКРАНИ ПОДІЇ

гого посту міністра оборони та передав його фільд маршалою Александру, дотеперішнього губернатора Канади. Александер перебрє нову функцію з днем 1-го березня. ● Американська місія в Японії, очолювана спеціальним амбасадором Діном Руском, почала переговори з японським урядом в справі американських біз та запропонувала йому частинне перебрання Злученими Державами коштів за удержання американських оборонних сил в тій країні після закінчення окупації. Японська преса повідомляє, що хоча японська конституція ставить "раз на завжди" поза законом війну, японська індустрія вже починає виробляти зброю.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$3.00	One year	\$3.00
На пів року	\$2.00	Six months	\$2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПО ІСТОРИЧНИХ СПОГАДАХ

Кінчаємо місяць січень, перший у новому році, що такий багатий на спогади про великі історичні події, тісно зв'язані з найвищими ідеалами нашого народу та з його віковими змаганнями до самостійної та соборної України. Як тільки відсвяткували ми наше Різдво, що перенесло нас думками і мріями в Україну, приступили ми до підготовки святкування найбільших політично-державних подій української нації останньої доби, до святкування державних актів з 22 січня 1918 і 1919 років.

22 Січня — це Самостійність і Соборність, це вільна Україна вілних людей і героїська боротьба за неї. Зараз, бо всього вісім днів проголошенні самостійності України, прийшлося класти голову за неї безсмертним молодим героям під Крутами у боротьбі з ворогом-грабником. Усі ми про це тепер задумо, усі клонимо голову перед нашими героями в минулому, чи тими, що до боротьби продовжують у рядах Української Повстанчої Армії, чи іншими засобами. Всі вони борються і гинуть за ці самі ідеали, за — 22 Січня.

Пекло, в якому живе тепер увесь український народ на рідній землі, нам добре відоме. Багато з нас прямо з нього текло, рятуючи своє життя і в надії, що десь, на якійсь вільній землі, зможемо не тільки вільно жити, але й працювати для здійснення великої ідеї 22 Січня і рятунку наших найближчих і найдорожчих, що ми їх залишили на рідних землях.

Здавалось би, що немає найменшої потреби про це згадувати, коли ми вже при кінці січня і по національних торжествах, святкових концертах і академіях, на яких промовці змальовували нам гарними словами великі події великих днів, вказуючи одночасно також і на наші власні обов'язки. Вони теж виявляли, що українська нація як цілість ще не розуміла в днях 22 січня 1918 і 1919 років потреби оборони української державності і самостійності. Інакше не було б Крутів! Але чи розуміємо ми це тепер? Гарно згадувати тут на американській землі безприкладний героїзм української молоді під Крутами, чи вітати рясними оплесками кожну згадку про героїську УПА. Але чи не виглядало б воно багато краще, коли б ми, згадуючи про найвищі ідеали нації та про тих, що за них віддали, чи віддають, своє життя, сповняли з нашого боку бодай найпримитивніші громадські обов'язки, бодай складали пожертви на продовження і посилення політичної акції в справі визволення України, бодай підтримували тут українське культурне життя та допомагали видавати і поширювати українську книжку і англійську книжку про Україну.

З кожним місяцем це далі прибуває до нас щораз більше нового свідомого елемента. В таких обставинах справа оборони ідеалів 22 Січня повинна знаходити серед нас щораз більше розуміння, а разом з ним повинні б зростати також і пожертви, потрібні на цю оборону. Але так воно не с. Вистачить тільки перевірити навіть наші „величаві маніфестації“ з фінансового боку, а переконатися, що на довгі протестаційні резолюції нас стали, але на поважніші пожертви, які мали б допомогти ці резолюції на американському ґрунті здійснити, нам важко здобується. Виглядає на так: В поневоленому рідному краю герої були і с, а багато з нас навіть разом з тими героями на рідних землях, але тут, на волі — нема багато навіть таких, що відчували б природну потребу помагати поширювати в Америці правду про Україну та її героїську боротьбу.

Хай, тих кілька терпких слів пригадає нам, що нам прямо не лилось згадувати тут героїв і святкувати великі дні української нації, не даючи одночасно доказу, якими живими с ці герої в наших серцях на тій землі, що являється сьогодні найважливішим чинником на міжнародному полі, де важиться доля та воля також і України.

Хай, тих кілька терпких слів пригадає нам, що нам прямо не лилось згадувати тут героїв і святкувати великі дні української нації, не даючи одночасно доказу, якими живими с ці герої в наших серцях на тій землі, що являється сьогодні найважливішим чинником на міжнародному полі, де важиться доля та воля також і України.

Юл. Мовчан.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ „РАЙ“

В УКРАЇНСЬКОМУ ФОЛКЛОРІ

3)
Ось як виглядали оті „куркулі“, проти яких московсько-большевицький режим скерував всю свою злірчу лють:
Хата боком, клуня боком
І кобила з одним оком:
Ще й на хаті один куль,
А податком обклали
Тай говорять, що куркуль.
(Від Андрія Бакаєва, Полтавщина — Г. Сенько).
Галі:
Гречку, просо і овес
Забирас МТС,
Жито і пшеницю —
Посилають заграницю;
А посиди і бур'ян
Для робочих і селян.
(Там же. МТС — машинотракторна станція).
Навіть тварина, і та, здавалось, розуміла, що таке колгосп, і не хитла туди йти:
І кобила сіра
Шукає сіна;
Найду, не найду,
А в колгосп не піду.
(Там же).
Але большевицький режим жорстоко мстився на тих, хто не слухав його наказів і відмовлявся йти до колгоспу. Селян, які вважали якийсь спротив цій новітній формі рабства, заарештовували і разом з дітьми і найстаршими вивозили в найдаальші закутки півночі та Сибіру на каторжні роботи. (Приміром, батька автора цих рядків, що походить з с. Зорокова, Черняхівського району на Житомирщині, вивезли улі до Архангельської області, а він майже завжди по коліна в воді три роки корчував ліс, який ліс) потім було майже за безліч експортовано до Англії). Таю „політикою“ Кремль знову акти бивав два зайці: поперше, (в фізично винищував невинних йому українців, подруге — ін дівстав в своє неомбне олодіня тисячі і мільйони рук дармової, рабської робочої сили. Багато сумних пісень склав наш народ про тяжкі роки заслання. Ось одна з них, яку так часто любили під гармонію співати мої співтовариші по праці в Журавльських бараках м. Харкова в роках 1930-32:
Соловки ви, Соловки,
Далека дорога,
Серце нис, болять груди
На душі тривога.
Соловки ви, Соловки,
Вас я не боюся,
Якщо з голоду не вмиру
Додою вернуся.
Але і після звільнення з заслання людина фактично не залишалася вільною, бо дома її знову чекав той же самий колгосп, трудові і можливості були знову заарештованою кожної хвилини. (І також чотири роки днів радів, побувши чотири роки дома після заслання до Архангельська, був знову в 1937 під час сквожених скопелених енкаведистами і вивезений не відомо куди „без права перепиши“).
Сидить баба на радні
І в рахує трудові:
Трудодень, трудодень,
Дайте хліба хоч на день.
(Від Миколи Христюка — за Г. Сеньком).
Або ще:
Ні корови, ні свині,

ГОЛОСИ З-ЗА КУЛІС

Очевидна поразка і дальша безперспективність напівазаконспірованої російсько-еміграційної об'єднувальної акції викликала огорчення, а головне переляк, що ініціатива перейде від них, росіян, до „сепаратистів“. Після скучних „святкових“ комунікатів, якими супровожувалися переговори, тепер в російській пресі по'являються статті, які розкривають закулісні сторони цієї справи. Партийний орган Союзу боротьби за свободу Росії (Паризький „Російський демократ“ ч. 2 повністю присвячений цій меті. Літер союзу С. Мельгунов пише: „Працювати в тій антигромадській (з нашої точки погляду) атмосфері, яку створив Американський Комітет, наш союз не може“. До цього часу три з п'яти російських груп відмовилися далі співпрацювати з Американським Комітетом.

З усього, написаного в „Російському демократі“, справа виглядала так. Об'єднувальні переговори почалися з ініціативи Американського Комітету. По суті діючими членами цього комітету виявилися п. п. Лайонс і А. Левін. Люди, що були близькими до російських кіл і у всьому підтримували російські погляди. Однак в ході переговорів поведінка цих панів стала досить дивною: очевидно, маючи в кишенях яскраві, нікому невідомі, інструкції, вони з „приватних осіб“, вигідних для росіян, перетворилися на виконавців цих інструкцій. Позиція Американського Комітету була такою: забезпечення матеріальною і технічною базою російських груп він узалежнював від спростування росіян привертати до співпраці неросійські групи. Питання про державний устрій Росії вирішати народи після повалення більшовизму. Пізніше, в ході переговорів комітет виступив проти формули про „збереження єдності Росії, щоб нею не відстрашувати неросійські групи. Так справа почала крутитися навколо національного питання. Російські групи наполягали на тому, що коли б не пощастило завербувати національних організацій, то вони підберуть націоналістів в індивідуальному порядку, проти чого знову заперечував Американський Комітет.

Коли представник Американського Комітету І. Левін запитав до нарад у Відсені без попередньої згоди російських груп представників інших національних історій, справа набрала ще трагічнішого для росіян обороту. Треба було на ділі показати дану росіянами згоду на задоволення національних вимог неросійських народів, а ця згода, за їхніми твердженнями, мала умовний (тобто тактично-пропагандистський) характер. Американський комітет вже не задовольнявся ухвалами, виснесеними в Штутгарті, і домагався нових рішень на нових „сепаратистичних“ умовах. Проти цього заперечували російські групи. Створене в Штутгарті організаційне бюро отримало від уповноваженого європейського представництва п. Шведе повідомлення про припинення фінансування цього бюро, комітет навіть відмовився заплатити за вже підготовлений орган бюро „Освобождение“, якщо там не будуть опубліковані матеріали про націоналізм.

Як писав у Нью Йорк Таймс (20. І) Гері Шварц через такий хід подій справа об'єднувальної акції припиняється і шукаються нові форми для її реалізації. Російські автори в плаксивих тонах не приховують свого страху перед конкуренцією „сепаратистів“. Примітивними аргументами вони пробують залучати американців, що орієнтація на неросійські народи буде для них смертельною. Бо „расова нетерпимість і сепаратистичні устремління існують тільки в уявному світі національних фантастів, а не в реальному житті народів СРСР. Останні с спаяні між собою спільною історичною долі, вільним спільним творенням єдиної російської культури і цивілізації, спільними мукми і стражданнями під владою більшовизму... Відмова від цієї реальності і прийняття сепаратистичної фантастики... немилуче привела б до об'єднання народів Росії навколо більшовизму, особливо під час війни“. („Проконуністичні впливи в російському питанні“ А. Богданов). Таку думку в різних варіаціях повторює вся російсько-еміграційська преса.

В статті „Америка і Росія“ („Рос. демократ“ ч. 2) В. Літвінський так, на нашу думку найбільш вірно, характеризує дальші шанси російської еміграції:

Іван Кедрич.

Демократи чи республіканці?

Відомо, що люди належать до різних партій, але не всі вони належать до політичної партії. Це так задля її писаної програми, як тому, що зжилася з нею, її атмосфера, що мають там гурт однодумців - приятелів, що така, просто, родина традиції чи особиста навічка. Відомо теж, що давні писані програми дуже рідко знаходять своє відзеркалення в актуальній партійній політиці і тому з часом витворюються зовсім інші критерії, за якими різницюється одна партія від другої: критерій людей та підходу до строго актуальних проблем. Через те з часом, бувас, затривається колес дуже чітко-позначені межі між світоглядом одної та другої партії, — тому теж і партійно-політичні дії мають вступати можливість змінити свою партійну приналежність, без потреби різкої зміни поглядів — (говоримо про політиків, а не про політичних хмелевонів, що їхні „проклами“ стають закликом у їхньому зв'язку з причинами, що з політикою не мають нічого спільного). І тому напр. вже за життя Дізраелі за британської Вікторіанської доби сучасники йколи не добували різниці між ними, як консерватизмом та лібералізмом, а також між ними — консерватизмом і його великим противником — лібералізмом Гледстоном. І Черчил, що пішов слідом Дізраелі, став інший, змінюючи партію? Але навіть далекі й чужі приклади, — візьмемо Україну часів революції 1917-21 рр. Чи можна було робити чітку різницю між деякими соціал-демократами типу напр. Івана М. Стеценка та соціал-федералістами типу Сергія Єфремова? Або між такими федералістами, як С. Шелухін й лібералами-демократами типу Леонтовича чи С. Чикаленка? І в галицьких партіях націонал-демократичній (потім УНДО), радикальній (потім соц.-рад.) і соц.-демократичній ідеологічні та ще більше актуальні-но-тактичні межі були йколи дуже розпливчасті і дехто з активних діячів одної з цих партій так само добре міг би приналежати до іншої, — це вступало теж в об'єднувальні в усіх засадничих справах та організованій зв'язок (Контактний Комітет).

Тому правильно американці не дошукуються нині в своїх керівних політичних партіях ідеологічних різниць, а оцінюють їх за успіхами чи невдачами й за діловим становленням у конкретних актуальних проблемах. Це повинні мати на увазі новоприбулі українці в ЗДА, що — з поступом їхньої тутешньої стабілізації і наближенням терміну одержання громадянства — щораз пильніше придивляються американським політичному життю і щораз більше цікавляться американськими партіями. Це зацікавлення зростає саме тепер, у зв'язку з президентською передвиборчою кампанією. І тут саме вже досі є чимало моментів, характеристичних для американських виборів і таких, що можуть допомогти пізнати обличчя обох партій, демократичної і республіканської.

Хто нині з сиріх громадян цікавився б історією цих партій, тісно пов'язаною з громадянською війною? Рішас не минуле й не теорія писаного слова, а практика в актуальних справах. І тому напр., ми бачили, що ген. Айзенгавер обидві партії вважали своєю людиною, поки він сам дуже недавно, погоджуючись на свою кандидатуру, визначив себе, республіканцем. І тут же, маючи перед собою вже 4 зголошені кандидатури на офіційного кандидата з тієї самої республіканської партії, бачимо, що поміж ними вже тепер ведеться така взаємна боротьба, наче між противниками різних політичних таборів: часописи, що піддержують напр. Тефтера, не цураються цілком демагогічного заміту „інтернаціоналізм“ під адресою Айзенгавера, вважаючи „правдивим американцем“ тільки свого кандидата; — демократичний сенатор Кіфвер, зголошуючи свою кандидатуру,

„Зміни, що відбуваються в ЗДА, в ділянці „неофіційної“ політики по відношенню до Росії, викликають все більшу і більшу тривогу... Показовим являється факт, що сьогодні ставка робиться не на російську еміграцію і навіть не на закордонних представників „народів Росії“ взагалі, а на відверто антиросійський елемент, „східно-європейського“ походження. Ознак цього досить, навіть ознак явних. В пресі посилюється рекламування спроможностей українців-сепаратистів (реальність, в якому випадку, до уваги не береться), які, маючи діяльну підтримку, розвивають інтенсивну діяльність; іде пропаганда — і американськими засобами — відомого АБН; „Фонд Вільної Росії“ змінює на „Фонд Східної Європи“... При всій нерозбері, сепаратизмі і стихійності в сфері організації боротьби проти совєтського режиму все більше ляло називається курс, який може бути названий курсом на майбутнє розчленування Росії“.

Починаючи такого явища автор вбачає в найбільшій активності кін антиросійської еміграції, об'єднаної в своїй ненависті до Росії і нерівняно сильніший від російської; в безсилості російських груп, не здібних об'єднатися у відсутності російського націоналізму. (Л. Л.)

ВОЄННА КЛЯВЗУЛЯ

Майбутній вік пересічної людини обривають знання на підставі досвіду. На досвід базуються теж і табелі викладок, які дана особа платить за життєве забезпечення, відповідно до досягненого віку.

Згідно з обчисленнями, асекундарній підприємства можуть наперед передбачити скільки буде втрати в членах в році внаслідок смерті, і відповідно до цього устаткують висоту викладок.

Такі обчислення служать в часі миру, коли життя людини „пливе моральним руслом“ і тільки випадкові нещасливі припадки напружують нормальний стан априорно непередбачену смертність. Інакше мається справа в часі війни, бо тоді майже неможливо обчислити наперед, які будуть втрати в людях. Як догав війна триватиме, скільки людей візьмуть участь у ній, з яким зав'язатимуть вони будуть воювати — це питання для спеціалістів, обривають наперед втрати в людях у воєнний часі.

Очевидно, великі втрати у війні могли б захитати основним забезпеченням підприємства, а це наанесло б шкоду всім, що в ній забезпечені. Щоб запобігти цій небезпечі, державні асекундарні закони дають забезпеченням підприємствам і організаціям право на заведення в своїх грамотах (полісах) воєнної клявзулі. Користуючись цим правом, забезпечена організація може наложити вищі вкладки на тих своїх членів, котрі служать у збройних силах в часі війни, або в разі їхньої смерті на війні,

не заважав скритикувати у своїй першій кандидатській заяві власну партію, що тепер с при владі чи пак її голову — президента Трумана і його адміністрацію — за потурання перекупству; сам же Труман, відповідаючи на дуже ясні і прозорі запити журналістів на пресовій конференції, дуже неясно й йлістою лавою Пліт, дав всім зрозуміти, що не всі кандидати з його такої партії йому однаково милі.

Українці цікавлять найбільше дві актуальні проблеми, два найбільш життєві питання, що з ними зв'язана їх власна екзистенція і майбутнє України: проблема праці в ЗДА і закордонної політики. Тому, що демократична партія — Ф. Д. Рузвельт іштабом своїх прибічників і до радників і потім самі такі Гаррі Труман — перейшли до історії разом із договорами в Тегерані і Ялті та системою „аізерства“, більшість новоприбулих українців ставилась із симпатіями до республіканців, як будці-то радикальніших у відношенні до СРСР. Хоч закордонна політика демократичної адміністрації багато в останньому змінилась, проте наприклад промова МекАртура на американській ветеранській конференції піддавала її такій розторочуючій критиці, що з нею безумовно солідаризувалася маса новоприбулих українців. Але ж тепер одним із найповажніших кандидатів на президента, республіканців, с наваний сен. Тефтер, демократична преса закидає йому просто ізоляціонізм чи ізоляціоністичні симпатії, а нема українця, який не знав би і не відчував, що скручувати сьогодні американську закордонну політику на ізоляціоністичні рейки — хоч би ступнею, обережно і масковано, — це нещастя і для Америки і для України. Тому і тут не програма партії, а знову такі особи і їх власний реальний підхід до актуальних проблем закордонної політики Америки мусить бути для нас вирішальні. Бо ім'я Айзенгавера — це також символ, так само, як Стассена, — обох республіканців.

Те саме торкається суспільно-економічної проблематики. Рузвельт, от скільки лиха накоїв в закордонній політиці, був великим державним мужем у ділянці суспільно-економічних реформ. Республіканська партія являла раніше агітаційного аргументу для з'єднання собі робітничих мас, що — мовляв — тільки вона вміє забезпечити всім працю, бо в руках її членів велика більшість могутнього американського промислу й чимала частина великого капіталу. Проте, як відомо з історії перемоги Г. Трумана в останніх виборках, цей республіканський аргумент втратив уже силу серед американських робітників, бо юнішою організованою робітничою плас негри і мірові настронні жінки, переважлять терези у користь Трумана. І коли якіні всі новоприбулі українці зацікавлені у можливостях праці те більше, як уроджені тут чи давно осілі американські громадяни, то вони знають, що тепер працю мають за демократичної адміністрації і тимпаль посло-

звернути „падиосмцям“ тільки виплачені вкладки.

Для молодих членів У. Н. Союзу справа воєнної клявзулі досить поважна, бо вже були випадки, що комерсійні „асекундарні“ компанії відмовилися виплатити посмертне по волях; вбитих в Корей. Ставлення Українського Народного Союзу до воєнної клявзулі цікавить не тільки членів, але теж їх батьків. Тому подасмо витяг з протоколу з наради річного засідання ґловного уряду У. Н. Союзу, що відбулося в днях 19-го до 22-го березня 1951 року.

„П. Кучма: Звертас увагу на воєнну клявзулю, яка може бути перешкодою в присидюванню нових членів. Д. Галдичин пояснює, що Союз виплачував досі завжди повне посмертне по членах вбитих на війні, і тільки в разі великого катастрофи, коли вбитих було б тисячі, а не сотні, Союз мусів би приміняти воєнну клявзулю“.

Слід додати, що Український Народний Союз виплатив повну суму забезпечення по 150 своїх членах, які погинули у другій світовій війні. В 1951 році Український Народний Союз виплатив повну суму забезпечення по двох своїх членах, що погинули в Корей. „У. Н. Союз, в протилежності до комерсійних „безпечених підприємств і їм подібних організацій, виявив ділами, що він справді с вірним другом і приятелем своїх членів“, та що на нього можна покладати і рахувати в потреби та в нещасті“. (З „Фактів Про Український Народний Союз“).

Г. Г.

не заважав скритикувати у своїй першій кандидатській заяві власну партію, що тепер с при владі чи пак її голову — президента Трумана і його адміністрацію — за потурання перекупству; сам же Труман, відповідаючи на дуже ясні і прозорі запити журналістів на пресовій конференції, дуже неясно й йлістою лавою Пліт, дав всім зрозуміти, що не всі кандидати з його такої партії йому однаково милі.

Українці цікавлять найбільше дві актуальні проблеми, два найбільш життєві питання, що з ними зв'язана їх власна екзистенція і майбутнє України: проблема праці в ЗДА і закордонної політики. Тому, що демократична партія — Ф. Д. Рузвельт іштабом своїх прибічників і до радників і потім самі такі Гаррі Труман — перейшли до історії разом із договорами в Тегерані і Ялті та системою „аізерства“, більшість новоприбулих українців ставилась із симпатіями до республіканців, як будці-то радикальніших у відношенні до СРСР. Хоч закордонна політика демократичної адміністрації багато в останньому змінилась, проте наприклад промова МекАртура на американській ветеранській конференції піддавала її такій розторочуючій критиці, що з нею безумовно солідаризувалася маса новоприбулих українців. Але ж тепер одним із найповажніших кандидатів на президента, республіканців, с наваний сен. Тефтер, демократична преса закидає йому просто ізоляціонізм чи ізоляціоністичні симпатії, а нема українця, який не знав би і не відчував, що скручувати сьогодні американську закордонну політику на ізоляціоністичні рейки — хоч би ступнею, обережно і масковано, — це нещастя і для Америки і для України. Тому і тут не програма партії, а знову такі особи і їх власний реальний підхід до актуальних проблем закордонної політики Америки мусить бути для нас вирішальні. Бо ім'я Айзенгавера — це також символ, так само, як Стассена, — обох республіканців.

ДРУГОЮ РУКОЮ.

Тоді як однією рукою комуно-російська влада в Україні винищує „залишки українського націоналізму“, то вона ж другою все більш нахабно насаджує — під виглядом „патріотизму“, називаного на зміну „то совєтським“, то просто „російським“, — вилучницьке плазування перед „старшим братом“, російським народом, за якого Сталін у свій час підняв тост „не тільки тому, що він — керівний народ, але й тому, що в нього с ясний, рясум, стійкий характер і терпіння“. Для проповіді плазування, для нагадування „заслуг“ росіям використовується всяка нагода і кожне місце.

130 роковини від народження поета М. О. Некрасова стали однією з нагод. В „Р.У.“ з 12. окремою статтю восхвалено Некрасова, як „поета - громадянина“, російського патріота, того, який „шанував бутівничий гейт Тараса Шевченка“. На змичені статті — такі рядки: „Ми пишасмося його (Некрасова) спадщиною, як однією з найкращих перлин в скарбниці великої російської культури — найпереводнішою, а й найнішою і найбагатшою культурі в світі“.

„З НОВИМ РІДКОМ, ТОВАРИШІ!“

У Києві на площі Хмельницького 16. 12. відкрився і продовжувався до кінця року „Новорічний базар“. На базар вивезли „широкий асортимент ялинкових прикрас, кондитерські вироби, фрукти та інші товари. Торгували ялинками в Києві провадяться на всіх площах“.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в одній ідеїній монологі та протавляла його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові.

МОЖЛИВЕ І НЕМОЖЛИВЕ ДЛЯ СТАЛІНА

(Докінчення)

Але найбільш недоречними для нього з'являються такі люди з минулого, як в Росії О. М. Радічев, а в Україні Т. Г. Шевченко. З ними він не може розправитися, як розправляється з сучасниками, їхні перебування — поза межами його володіння, а їхні заклинання до волі та табування невагою і приреченою деспотизмом для нього неможливі. Про них він примушує дуже обережно писати й говорити і на основі суворой партійної дисципліни зобов'язує виданців йому науковців та літераторів, авторів, совєтських науковців та літературних стандартів, на потрібний для нього лад спотворювати їхню літературу спадщину, і при цьому завжди називаючи цих геніальних людей стійкими і несподіваними його попередниками.

Він переповнений ненавистю до волюнтаризму грецької давнини, завжди веселого Епікура, що наслідував проповідати ще в давній Греції протисталінізм сьєрє, кажучи, що: «Смерті нічого боїться, бо поки ми є — смерті нема, а лише як нає не буде, тоді смерть буде». Це перша акція проти його державності, бо він смертю намагався зліквідувати кожного, а той ще в давнину почав проповідувати безстрашності. Всюди ж відомо, що неустрашимі люди є найшкідливіші для державного ладу СРСР. Ба, навіть, для засуджених ним на страту цей капосний грек проповідує утіху, твердячи, що: «Смерть — непацятка для тих, хто умирає, а для тих — хто залишається».

Виступаючи проти давніх мислителів і політиків взагалі, він з великою обережністю підходить до загрозливих ідеалістів, як з давньої Греції Арістотеля, Платона, так і з недавньої Німеччини Гегеля, в ставленні до яких зобов'язує всіх своїх послідовників дотримуватися великої настороженості, як до надзвичайно небезпечних. Тому він намагався їх майже всюди обминати.

Сталін лишається незадоволеним і на своїх попередників матеріалістів, проповідників механічного матеріалізму. Особливо незадоволений він з Фасрбаха, з цього на його думку, недисциплінованого німецького інтелектуала, проповідника, який проповідував:

УВАГА! ГЕГЕЛІСТІД І ОКОЛИЦІ!
В НЕДІЛЮ, 3. ЛЮТОГО (FEBRUARY 3) 1952 Р.

а год. 4-й пополудні
в галі Німецької Сторожі при Майкл Елені в Іст Медон
ЗАХОДОМ ВІДЦІЛУ УКР. КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ
в Гемпстеді, Н. Н.
— відбудеться: —

СВЯТКОВА АКАДЕМІЯ
З НАГОДИ 33-ТІХ РОКОВИН ПРОГЛОШЕННЯ СОВОРНОЇ
САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ
Управління Відділу запрошує все українське громадянство околиці
взяти участь у святкуванні цього славного подію недавнього нашого минулого.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК В США
Управа Української Вільної Академії Наук в США
— повідомляє, що: —

В НЕДІЛЮ, 3. ЛЮТОГО (FEBRUARY 3) 1952 Р.
о 7-й год. 30 хв., вечора
в приміщенні „АДЕЛФІ ГОЛД" 74 П'ята Авеню
кінмат 10Д відбудеться

ЧЕРГОВА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН,
присвячена сотій річниці смерті
МИКОЛИ ГОЛОЛЯ

Доповіді зроблять:
Професор Колумбійського Університету Л. СТИЛМАН
Дієсні члени УВАН: проф. В. ДОРОШЕНКО і професор Гарвардського Університету Д. ЧИЖЕВСЬКИЙ.
Управа УВАН в США.

УКРАЇНСЬКЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВ. „ДНІСТЕР“
BRANCH 361 U. N. A.
— влаштує: —

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 16-ГО ЛЮТОГО 1952 Р. в годині 8-й вечорі до ранку.
в залі Chateau Garden, 105 East Houston Street
(Corner 2nd Avenue) NEW YORK CITY

Дохід призначений на хворих членів
Товариства та частинно на будову Українського Народного Дому в Нью-Йорку.

ПЕРІОДІЧНА МУЗИКА
MILTON OLEKSON
AND HIS RECORDING ORCHESTRA

Квитки можна набути кожної середі
вечорі від 7 до 10 год. в Церковній
Залі св. Юра, 28 Іст 7-ма вул., Нью-Йорк,
Н. Н., де Товариство збирає також вкладки.

Доїзд суботом: Independent train F to 2nd
Ave, Station Trains I.R.T. & B.M.T. Change
for F 3rd Ave., L to Houston Street.

ВСТУП \$1.50
Управа Товариства просить все Українське Громадянство до участі. Буфет
під зарядом „Дністра“.

ВСТУП \$1.50
Управа Товариства просить все Українське Громадянство до участі. Буфет
під зарядом „Дністра“.

ВСТУП \$1.50
Управа Товариства просить все Українське Громадянство до участі. Буфет
під зарядом „Дністра“.

ВСТУП \$1.50
Управа Товариства просить все Українське Громадянство до участі. Буфет
під зарядом „Дністра“.

ВСТУП \$1.50
Управа Товариства просить все Українське Громадянство до участі. Буфет
під зарядом „Дністра“.

ють і проголошують мудрим мислителем та вправним державним керівником, лише на одну коротку судову розправу за всі їхні, на його погляд, „злочинства“, „лібералізм“, то це була б для нього найкраща нагода розчислитися з ними раз і назавжди єдиним судом, єдиним вироком і єдиним виконанням вироку. Жодного сумніву нема в тім, що з сучасних терорів СРСР вони б уже ніколи не повернулися у широкий світ не лише живими, а навіть, і мертвими, бо в інтересах зміцнення сталінської демократії їхня смерть неминуха, а триває розстріляних російських політичних діячів нікому не віддає.

Це була б, на його думку, єдино можлива і справедлива судово-розправа над ними. Та все це поки залишається реальною фантазією, тобто в царині фантазії, а він, як всім відомо, не належить до мрійників, а тому цю судову справу залишає думати іншим. Йому ж до них нема як дібратися, бо ж поза його владою і тому перебуває в межах неможливого. Для нього залишається лише можливість їх не послухати і не визнавати, він це і зробив, а в додаток до цього він їм при кожній нагоді шле свою зневагу й прокляття. Послухати ж їх, чи схилити голову перед їхньою пам'яттю — це пониження для нього. Він живе за надто незалежним життям диктатора і нікому як до цього часу, так і надалі не дозволяє дати себе перекопати іншими поглядами.

Розуміючи, що він, не зважаючи на всю свою диктаторську велич, так само обмежений, як і всі звичайні люди, коротким часом земного перебування лише в 20 віці і просторами тільки СРСР та сателітів, він, не зважаючи ні на що, залишається вірним тільки собі і, всупереч міжнародним правам і звичаям, намагався силою нав'язати всьому людству свою зверхність та через комуністичних сучасників передати їй заповіт для майбутніх поколінь. А коли б і прийшли покоління так само, як сучасники, добровільно не сприймали б його вчення та не схилили б голів перед його тінню й не вірили б йому на слово, то він і далі них залишався грізне комуністичне прокляття.

А тим часом, замкнувши кордони СРСР на поліційний замок, Сталін вирішив, хоч на підвладній йому частині земної кулі навести „належний лад“. Всі свої чистки і перевірки він тепер переводить з усією хрепкістю зрівноваженістю і самоголомуже без зайвого крику та шуму. І хоч при розгляді деяких справ, а найчастіше під час особистих допитів, у нього уже тепер починають нестримно дригати руки, та дарма, і з цим він поки що вміє дати раду. В його розпорядженні знаходяться багаточисельні академіки і професори медицини та соняшні курорти Криму й Кавказу, а бути переможцем за велику ціну над своїми ворогами — це найпривабливіша ціль його перебування на московській землі, і він і надалі лишається невтомно нещадним у боротьбі за власну диктатуру, тільки тепер, збагатившись досвідом, веде її досконаліше і з усією російською поліційною пристійністю.

● Нова зоря блимала 18 разів денно, як це заважали астрономи Каліфорнійського університету, що виїхали на обсервацію до Австралії. Зміна при блиманнях приходиться що сорок мінут. Зоря знаходиться в групі Фенікса, у віддалі 720 мільйонів мільйонів, тобто 120 світляних років.

ВІД ВАШОГО ЗГОЛОШЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ ЗАЛЕЖИТЬ ПОЯВА НОВОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО ТИЖНЕВИКА „СВОБОДИ“. ВИШЛІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

ПИСЬМЕННИЦЯ ОЛЕНА ЦЕГЕЛЬСЬКА В ЗДА

Недавно прибула з еміграції з Німеччини до ЗДА письменниця Олена Цегельська, відома особливо між іменами старшого письменницького світу Галицької Землі. Псевдонім псевдо „Галія“ подібувалася найчастіше на сторінках журналу для дітей, починаючи від львівського „Дзвінка“, що виходив заходами відомого педагога Володимира Шухевича (автора-упорядника багатотомових видань НТШ п. з. „Гуцульщина“) від 1890 до 1914 р., а далі на сторінках „Світу Дитини“ (вид. Таранька), „Молодої України“ (його ж) „Дзвіночка“ (вид. І. Тиктора) і „Малих Друзів“ — до війни і після останньої війни на еміграції в Німеччині.

Загал галицьких читачів знав письменницю із сторінок щоденника „Діло“, де й були поміщені її перші новели із шкільного життя в 1912 р., далі ж із журналу „Учитель“, „Учительське Слово“, „Рідна Школа“ і органів жіночих організацій у Галичині — „Мета“, „Жінка“, „Українка“ та й ряду інших видань, що появлялися до часу останньої війни.

Окремими виданнями вийшли її „Байки й казки“ (1924 рік), „Оповідання для дітей“, „Слідами босих ніжок“ — оповідання з життя сільських школярів (вид. „Промісвіт“), „Хліб наш насущний“ — оповідання з життя галицького селянства, „Велика мовчанка“ — новели і поезія в прозі, і врешті повість „Гануська йде до міста“ — видання бібліотеки „Діло“.

У наслідок другої світової війни письменниця опинилася на еміграції в Німеччині, де далі продовжувала свою літературну працю. Вона, чи не перша з наших письменниць, вважала за свій, гарячий же тему: тему останньої війни, тему руйнування й вивозу українського селянства на примусові роботи до Німеччини. Оповідання „Петрусева повість“ і розповідь письменниці про нещодо української селянської родини, закінченої на працю й злидні до німецького „бауера“, а далі до фабрики під бомби й пожежі. Це оповідання вийшло минулого року у В-ві „Нашим дітям“ — ОПДЛ і стало однією з улюблених лектур наших дітей. Продовження цього оповідання є повість для юнацтва „Тайний гір“ із життя в таборах ДП в Німеччині. Повість же в архіві ОПДЛ на своє видання.

Творчість Олени Цегельської майже вся про дітей і для дітей. Як народна учителька, вона мала змогу пізнати дитини, а працюючи на селі, мала змогу пізнати і долю нашої сільської дитини. І ця душа і ця доля змальовані в неї не тільки із тонким знанням, але й глибоким відчуттям, і при всій простоті вислову, без намагань на особливе літературно-мистецьке звучання, авторка дала глибоко зворушливі картини, повні життєвої правди.

Пі оповідання з життя селян („Хліб наш насущний“) та й згадана повість „Гануська йде до міста“, це вже це нове українське село, що після першої світової війни шукало нових форм життя і яке поволі йшло здобувати місто. „Гануська“ і с цією сільською дитиною, що працюючи в купелів місцевості, зустрічається з містом і його чи не найвищим обличчям у постатях різних міських „курортників“.

Окрема риса таланту письменниці — легкий гумор і сатира. З казки для дітей вона вміє зручно перейти на казку-сатиру і в деяких вона дійшла до правдивої майстерності (пригадується м. і. незвичайно тонка й майстерна казка-сатира про „вояка народів“, що була друкована в газеті

Гриць Зазуля і Святочні Порядики.

Б. Гошовський

КОНЦЕРТ ЛІТОВСЬКОЇ
ГАЗЕТИ „ВІСНІБЕ“

Нью-Йорк. — У неділю відбувся в залі Вебстер Голд черговий річний концерт видавництва найстаршого литовського часопису в ЗДА, „Віснібє“, що виходить тепер у Брукліні, хоч початково був заложений (в 1886 р.) в Плімуті, у стейті Пенсильванія. Програма складалася з солових і дуєтових точок, виконаних справді знаменитими литовськими силами, як Йоан Франсіс, сопран; Альгірдас Бразіс, баритон; Аляксас Мрозінскас, піаніст; Расітояс Антанас, комедіопісник і ін.

Промову вітослов редактор Юозас Тислява. Хоч ціна була доволі висока (\$3—\$1), публіка вивисла залу по береги. Це вже 23 черговий річний концерт цього демократично-ліберального часопису, який колись був щоденником і грав провідну роль в житті американських литовців.

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Чоловіче! Пошто ти збираєш ці конверти? Та їх послають на те, щоб вислав свій Національний Даток!

Допоможим вдовам у переселенні!

П'ять українських вдов з дітьми отримали останнім часом візи на переселення до Злучених Держав Америки на основі безімненних ашурансів ЗУАДКомітету. Іміграційні власті затримали їх з вимоги, щоб для кожного випадку подати індивідуального спонсора, який зложив би письменну заяву, що він забезпечить помешканням і працею довибулу матір з дитиною і не допустить, щоб вони стали тягарем суспільства після прибуття до цієї країни.

Звертаємось з гарячим закликом до нашого громадянства, щоб уможливило цим п'ятьом жінкам переїзд до ЗДА. Просимо п'ятьох спонсорів, які можуть прийняти ці особи і виставити для них письмове задоволення, що не допустить, щоб ці матері стали тягарем суспільства, подаючи а цей звіт під зайняття для відомої жінки, як теж свій мастковий стан.

Імена цих жінок такі:
Юлія Хорошенко (26 років) з трирічною донькою Тамарою.
Юлія Деніс (43 роки) з п'ятирічною донькою Степанією.
Марія Федьків (50 років) з шестирічним сином Антоном.
Параяна Типа (28 років) з чотирірічною донькою Марією і 3-річ-

ним сином Володимиром.
Марія Вацко (37 років) з двоїрічною донькою Аліною.
Просимо не зроби́ти негально, бо о небезпека, що можуть пропасти візи. Зголошення, це теж питання про ближчу інформацію, простою слати на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE
P. O. BOX 1661, PHILA. & PA.

або теж телефонічно:

REnnyuocker 5-60-60

або RE-5-53-67.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет

● Місто Нью-Йорк має підвиплатити бюджет видатків в 1952-53 році на \$200,000,000. На покриття видатків посадинок хоче знайти інші прибутки, ніж підписування податків від продажу або підвищування ізди підземками.

● Майкл ДіСал, директор стабілізації цін, зголосив свою кандидатуру на сенатора зі стейту Огайо. Заки він подав до загального відомої свою постанову, він відбув конференцію з през. Труманом.

ВЖЕ ВИПШОВ З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ
Ч. 1.

„ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ЗБІРНИК“

який видає Вільна Українська Академія Наук в ЗДА з метою дати громадянству образ теперішнього стану літератури, науки й мистецтва поза межами України.

ЦІНА \$2.00.
Замовлення просимо надіслати на адресу:
„SVOBODA“, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

УВАГА! НЬО ЙОРК ТА ОКОЛИЦІ! УВАГА!
В НЕДІЛЮ, 3. ЛЮТОГО (FEBRUARY 3) 1952 Р.

о год. 2:30 пополудні
НА ГРИЦІ WOODWARD OVAL, BROOKLYN
(Доїзд 14 St., Canarsie Line до Jefferson St., далі йти по Flushing Ave., до Woodward St.)
— відбудуться: —

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ
за инициативою Національної Ліги
У.С.К. НЬО ЙОРК — YONKERS AM. S.C.

Шановних Симпатиків проситься підтримати наших змагунів численною участю. — Вступ 75 ц., члени 50 ц. Провід У.С.К.-у

УВАГА! НЬО ЙОРК ТА ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ, ПІК.
Другий Відділ в Нью-Йорку

Запрошує все українське громадянство, а особливо молодь на
ВЕЛИКУ ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ

— що відбудеться: —

В СУБОТУ, 9. ЛЮТОГО (FEBRUARY 9) 1952 Р.
у великій салі БЕТТОВЕН ГОЛД,
при 210-214 Е. 5. вулиці в Нью-Йорку.

о год. 8-й вечором. — Вступ \$1.25.
До танцю приграватиме оркестр Босого. Богато несподіванок, приходьте всі. — Буфет у заряді жіночої секції ООССУ. — Управа.

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ! УКРАЇНСЬКІ ВЧИТЕЛІ!
Вже появилася і продається найбільш необхідна книжка для
УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ:

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
БУКВАР-ЧИТАНКА

МОВО РІДНА

опрацьована І. Корницьким, рекомендована для домашнього і шкільного навчання української мови шкільним референтом „Учительської Громади“ — проф. д-ром К. Кирильським.

„БУКВАР-ЧИТАНКА“ у своїх 192 сторінках має три частини:
1) Посібник для учнів англо-мовних шкіл, за яким діти, що знають основи англійського письма, легко можуть засвоїти українську абетку; 2) Буквар; 3) Читанка. В текстах біля 200 рисунків і ілюстрацій!

Зміст БУКВАР-ЧИТАНКИ являв до уваги особливий прикмети життя на американській землі, не залишаючи тісних зв'язків з Рідним Краєм.

Українські Батьки! Не відкладайте навчання української мови Ваших дітей на пізніше! Використайте зимовий час і навіть Вашу дитину по-українському придбавши БУКВАР - ЧИТАНКУ. Ціна \$2.00. Замовлення враз з належністю слати до:

„SVOBODA“, P.O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

УВАГА! УКРАЇНЦІ ДІТРОЙТУ! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 3. ЛЮТОГО 1952 Р.

У ГОДИНІ 3-ТІЙ ПОПОЛУДНІ

В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,
ВУЛ. МАРТІН І МІПІГАН

— відбудеться: —

ПРОТИКОМУНІСТИЧНА МАНІФЕСТАЦІЯ МОЛОДІ

ЗНАГОДИ 34-Х РОКОВИН БОЮ ПІД КРУТАМИ

Маніфестацію влаштує українська молодь Літтройту, об'єднана в таких організаціях: Доповняльна Школа Українства, Літ-Українська Молоді Північної Америки, ОДМ, Плат, СЗМА, Українська Студентська Громада в „СТ. Черник“.

Українці Літтройту! В цей день прийдіть масово до Українського Народного Дому і підтримайте свою молодь і її твердий постанови служити ідеї Крутянців!

